GAIP

COMISSIÓ DE GARANTIA DEL DRET D'ACCÉS A LA INFORMACIÓ PÚBLICA

Resolució 356/2026, de 26 de febrer

Número d'expedient de la Reclamació: 2752/2025

Administració reclamada: Ajuntament de Cubelles

Informació reclamada: Sobre modificacions del DUPROCIM.

Sentit de la resolució: Inadmissió per reiterativa i abús de dret

Resum: Tota sol·licitud d'un interessat dona lloc a un expedient administratiu i determina que l'Administració està obligada a dictar resolució expressa en tots els procediments i a notificar-la qualsevol que sigui la seva forma d'iniciació. Amb tot, en el cas de sol·licituds que es reiteren sense fonament, com és el cas, l'expedient es pot resoldre amb una simple inadmissió de la sol·licitud, a l'empara del que disposa l'article 88.5 LPAC, com diem, que permet inadmetre les sol·licituds que estiguin mancades de fonament, com és palès que succeeix en el cas que ens ocupa. Aquesta manca de fonament es basa, en aquest cas concret, i com ja s'ha esmentat, en la reiteració d'idèntica reclamació, perquè ha estat resolta en una Reclamació anterior.

Paraules clau: Ajuntaments. Persones físiques. DUPROCIM. Reclamació contra silenci. Manca de col·laboració. Inadmissió. Reiterativa. Abús de Dret.

Ponent: Clara I. Velasco Rico

Antecedents

1. El 16 de desembre de 2025 entra a la GAIP la Reclamació 2736/2025, presentada per una persona física contra l'Ajuntament de Cubelles.

2. En la seva reclamació contra una estimació total de l'Ajuntament de Cubelles sol·licita el següent: "Que se me facilite copia íntegra o parcial de todos los documentos, informes, comunicaciones o borradores generados hasta la fecha en relación con la actualización, revisión o tramitación del nuevo DUPROCIM de Cubelles, cualquiera que sea su estado de elaboración o validación".

Fonaments jurídics

1. Sobre la inadmissibilitat de la Reclamació

La informació que demana la persona reclamant ja ha estat objecte de pronunciament per part d'aquesta Comissió. Concretament es van substanciar al fil de la Reclamació 1826/2025 amb una pèrdua sobrevinguda de l'objecte de la Reclamació. Així mateix ja s'ha inadmès una

reclamació posterior però anterior a aquesta, la 2737/2025, per tenir exactament el mateix objecte. Essent així les coses és procedent inadmetre aquesta reclamació ulterior, atès que la 1826/2025 va ser resolta i notificada en temps i forma a la persona reclamant. Malgrat que les causes d'inadmissió de les sol·licituds i reclamacions relacionades amb el dret d'accés a la Informació pública s'han d'interpretar de forma restrictiva, en aquest cas, d'acord amb la normativa de procediment administratiu aplicable supletòriament als procediments de reclamació davant la GAIP, és procedent aplicar allò disposat a l'article 88.5 la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques (LPAC).

Certament, d'acord amb la norma darrerament esmentada (art. 21) tota sol·licitud d'un interessat dona lloc a un expedient administratiu i determina que l'Administració està obligada a dictar resolució expressa en tots els procediments i a notificar-la qualsevol que sigui la seva forma d'iniciació. Amb tot, en el cas de sol·licituds que es reiteren sense fonament, com és el cas, l'expedient es pot resoldre amb una simple inadmissió de la sol·licitud, a l'empara del que disposa l'article 88.5 LPAC, com diem, que permet inadmetre les sol·licituds que estiguin mancades de fonament, com és palès que succeeix en el cas que ens ocupa. Aquesta manca de fonament es basa, en aquest cas concret, i com ja s'ha esmentat, en la reiteració d'idèntica reclamació, perquè ha estat resolta en una Reclamació anterior.

2. Sobre l'abús de dret de la persona Reclamant

Així mateix aquesta Comissió declara que tot i que la legislació catalana no recull com a causa d'inadmissibilitat en l'article 29 LTAIPBG el supòsit de les sol·licituds manifestament repetitives o abusives previst a l'article 18.1.e de la Llei bàsica 19/2013, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBGE), aquesta Comissió ve aplicant el criteri de considerar que el principi d'interdicció de l'abús de dret, establert com a principi general del dret civil pels articles 111-7 del Codi civil de Catalunya i 7 del Codi civil espanyol, és aplicable a tota mena de relacions jurídiques que l'infringeixin, de manera que una sol·licitud d'informació abusiva podria ser vàlidament inadmesa. Així s'ha vingut considerant des de la Resolució d'11 de febrer de 2016, de finalització de la Reclamació 36/2015 "en aplicació dels principis generals de bona fe i de prohibició de l'abús de dret proclamats a l'article 111-7 del Codi Civil de Catalunya i a l'article 7 del Codi Civil espanyol, una Administració pugui, legítimament, inadmetre o desestimar sol·licituds d'accés a la informació pública que excedeixin manifestament i objectivament els paràmetres o estàndards normals d'exercici d'aquest dret, especialment si causen un dany o perjudici als altres (en aquest cas, als interessos generals), sense obtenir un benefici propi (es tracti d'un benefici particular o d'un benefici general inherent a la transparència; per exemple, podria existir abús de dret quan fos palès que una persona

formula una o repetides sol·licituds d'accés a la informació pública amb la sola finalitat de carregar de feina una determinada Administració, òrgan administratiu o empleat públic amb qui ha tingut una mala experiència)".

Així doncs, per qualificar-se d'abusiva, cal acreditar que la sol·licitud d'informació es realitza amb el veritable ànim de causar perjudici a l'Administració i sense benefici en termes del dret d'accés per la persona sol·licitant. En el cas que ens ocupa és palès que una Reclamació amb contingut pràcticament idèntic es va tramitar per la GAIP i li va donar una resposta en temps i forma, que va resultar en una inadmissió. Aquesta resposta ha estat completament ignorada per la persona reclamant, que ha interposat una Reclamació davant d'aquesta Comissió amb gairebé el mateix contingut.

És criteri d'aquesta Comissió considerar que la interposició de reclamacions, sense cap justificació com és el cas de la persona reclamant en aquesta i d'altres Reclamacions presentades al llarg de l'any 2025, pot arribar a ser constitutiva d'abús de dret. En el cas que ens ocupa, la persona reclamant ha vist inadmeses o desestimades les seves reclamacions davant la GAIP, com a mínim quinze vegades.. Aquest capteniment, quan el reclamant coneix perfectament la doctrina de la Comissió sobre les seves pretensions, perquè com diem se li ha informat com a mínim en quinze ocasions al respecte, representa una mala utilització els recursos públics i un abús en l'exercici del dret a reclamar davant la GAIP.

Aplicant aquest criteri a la Reclamació objecte d'aquest procediment, un cop examinat l'expedient reportat, la Reclamació és clarament injustificada i és contrària a l'equitat i a la bona fe i, per tant, suposa un exercici abusiu del dret a Reclamar davant d'aquesta Comissió tal i com queda recollit a la LTAIPBG.

Aquesta Comissió emfasitza que l'exercici del dret d'accés a la informació pública i l'eventual dret a reclamar davant de la GAIP ha de ser equilibrat i ponderat amb la càrrega que suposa per l'Administració, i tan deplorable és que l'Administració obstaculitzi, dificulti o dilati l'accés a la informació pública com que aquesta quedi monopolitzada per una actuació que no s'ajusta a la finalitat de la llei de transparència tal i com es defineix en l'article 1.2.

3. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 26 de febrer de 2025, resol per unanimitat:

1. Inadmetre la Reclamació 2752/2025 i declarar l'abús de dret comès per la persona reclamant, d'acord amb les consideracions fetes al fonament jurídic 3.
2. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 2752/2025 i publicar aquesta resolució al web de la GAIP.

Iolanda Pineda Balló
Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.